

Gergely Ágnes

Hallucináció

1

Hét nap, hét év

*„Hét évig vártam, hét hosszú, hosszú évig.
Kocsma, kávéház, könyvesbolt bezárt.
Színültig teltek festékekkel az álmok.
Hogy sosem állok bosszút, azt ne várd.”*

Ha eljössz, itt leszek. Ilyen adósság
ingatag, mint a szélben a faág.
A sötétség hajt énfelém, de engem
megőriz az elorzott ifjúság.

Két éjjel jöttél. Indulatod csúcsán
rángott a barna, barna gyűlölet.
Harmadnapjára végül észrevettél.
Sebek szegezték át a testemet.

Jól éreztem? Még három nap, s örökre
bedőlt, beszakadt alattunk a múlt.
Tested elorzott éveid jegyében
hozzám nyomult, végleg hozzám nyomult.

És az utolsó éjszakára eltűnt
idő, életkor, sebhely, évtized.
S megértettem, hogy hét hosszú év után már
nem állsz bosszút. Elszállok nélküled.

2

Éjfél körül

Úgy múltál el, oly észrevétlenül,
mint a háború, ez a második.
Fölparázslík még az emlékezet,
de a közönyre az ész rászokik.

Tudom, hogy itt jársz. Hogy éjfél körül
ajtótól, faltól vissza nem riadsz.
Reggel hiányzik a polcra egy könyv,
gyertya, amulett, levél, kézirat.

Barátom voltál. Vagy szerelmesem.
Helyedbe nem jött megmerülni más.
Szerelmet elveszteni légszomj.
Barátot fulladás.